

[Albrechtsen]

sidents bemærkninger om vetoretten, er udenrigsministeren direkte ude at misinformere. Udenrigsministeren forsøger på at fortolke det tilbage til principperne om, at det drejer sig om vitale interesser. Det, der er den afgørende pointe i Mitterrands udtalelser, er, at det på forhånd er fastlagt – ganske nøje fastsatte tilfælde, som det udtrykkes – hvilke ting der kan nedlægges veto mod, og hvilke der ikke kan nedlægges veto mod. Det vil sige, at det ikke længere er det enkelte land selv, der afgør, hvad der er det enkelte lands vitale interesser og derfor kan give anledning til et veto. Derfor er der tale om et skred i vetoretten, og det vil ikke lykkes udenrigsministeren at komme uden om det.

Så en bemærkning om dagsordenen. VS kan naturligvis intet have med den socialdemokratiske dagsorden at gøre. Det er en pro-EF-dagsorden, det fremgår også af udenrigsministerens bemærkninger. Der er en enkelt ting, »kontrollen med de multinationale selskaber«, der vist må være en morsomhed fra socialdemokratiets side. Det er faktisk at sætte ræven til at vogte gæs, hvis man vil have instrumentet for de multinationale selskabers interesser, nemlig EF, til at vogte over de multinationale selskabers misgerninger. Det må vist fra socialdemokratiets side være ment som en morsomhed.

Gade (SF):

Udenrigsministeren havde nogle bemærkninger om, at jeg havde gjort betragtninger om, om der var penge nok. Ja, jeg skal sige det lidt klarere til udenrigsministeren: SF er imod disse nye politikker, men da vi ved, at det optager andre partier og er en vigtig argumentation for, at momsloftet skal hæves, at der er plads til de nye politikker, er jeg ved lidt hovedregning kommet frem til, at der ikke kan være ret meget plads til de nye politikker. Vi ved, at landbruget vil tage en større del af de penge, der kommer til EF, og vi ved, at optagelserne af Spanien og Portugal vil tage i hvert fald halvdelen af den momsloftsforhøjelse, der er sat af til 1986. Dermed vil jeg bare illustrere, at den megen snak om de nye politikker og den store opreklamering af det punkt er der måske ikke så meget at have i, fordi man ikke har grebet, kan vi sige hårdt nok fat i andre dele af EFs politik.

Jeg vil sige til venstre, som talte om, at man var tilhænger af decentralisering og sådan noget, at det jo da også er den helt rigtige debat at få det sagt i, når vi arbejder med en så centraliseret og bureaukratisk maskine som EF. Det er nok et af de steder, hvor man kan sige, at den folkelige forståelse af EF er korrekt, netop at EF er umådelig bureaukratisk og umådelig centralistisk og står i skærende modstrid til tankerne om, at folk selv skulle have indflydelse og selv være med til at beslutte.

Jeg bemærkede, at landbrugsfordelen kun er blevet nævnt af én ordfører. Det er nok, fordi den er på retur, og fordi fremtiden i det mindste vil true den.

Ellers vil jeg sige om spørgsmålet om forsvarsamarbejdet, at de betænkninger, der er nævnt, først og fremmest er vedtaget i EF-Parlamentet, men det er dog interessant, at også Kommissionen har beskæftiget sig med det. Jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, at den måde, mange tænker sig, at et våbensamarbejde skal smugles ind i EF på, er via industrisamarbejdet, og det er derfor, vi har skrevet det i vores dagsorden. Jeg kan citere fra en rapport fra Kommissionen, hvor de siger:

»Da våbenanskaffelser samt forskning og udvikling med hensyn til militær teknologi har en betydelig indvirkning på udviklingen af en moderne industriel økonomi samt har finansielle og beskæftigelsesmæssige konsekvenser, er det nødvendigt at tage hensyn hertil i forbindelse med udarbejdelse af industripolitiske forslag.«

Det er jo klar snak, og det viser også, at det er vigtigt at advare mod det.

Jeg vil så sige lidt om Mitterrands tale, som udenrigsministeren nu vælger at gøre til et lidt almindeligt, jeg ved ikke, om det skulle være lidt uinteressant, indlæg i den standende debat.

Jeg tror, at pressen har hæftet sig ved noget væsentligt, fordi det er Frankrig, der har stået for, at EF skulle udvikle sig på en anden måde, og har fastholdt vetoretten. Det var den franske præsident, der holdt den tale. Citatet, som nu er kommet en del gange, om, at princippet om enstemmighed skal indskrænkes til ganske nøje fastlagte tilfælde, betyder en udhuling af vetoretten, og jeg har med glæde noteret mig, at hr. Anker Jørgensen på socialdemokratiets vegne har sagt så